

mec film presents

Mikdamot / Preliminaries

A film by Anat Even

Cinematographer, Director & Producer

Anat Even

Script

Oron Adar & Anat Even

Editor

Oron Adar

Music

D.J. E.

Exe. Producer

Zeev Smilansky

Israel 2005, 40 Minutes
Beta, Hebrew with English, French or German subtitles

World Sales:

mec film, Hafenweg 26a, 48155 Münster, Germany
Tel: 49-251-663346, Fax: 49-251-6744596, Mail: info@mecfilm.de

images for download
www.mecfilm.de

Synopsis

The voice of this film is that of the Israeli author S. Yizhar, who reads the first few chapters of his autobiography "Mikdamot" ("Preliminaries" or "Prefaces" in Hebrew). Director Anat Even ("Detained"/"Asurot") accompanies Yizhar's voice with her gaze, which continues it and stands against it at one and the same time.

S. Yizhar describes a dramatic day in the life of infant Yizhar, (1917) a story that is a dialogue of love and reckoning with his father, with the founding generation, and the Zionist dream. Even, who sees Yizhar as a member of that founding father generation, examines this score-settling up close through purely visual means. The film traverses Israel's battered landscape, moving along its bypass roads that masquerade as the highway to Zionism, progressing and retreating in time when in fact it is stuck at the very point that Yizhar, the infant/80 year old, marked in "Mikdamot" – when the Zionist dream is simultaneously realized and shattered.

Yizhar Smilanski (born in 1916- Rehovot, Palestine) is a writer and a teacher, born to a family of farmers and writers who arrived to Palestine with first immigration wave (1880-1903). Member of the Knesset (the Israeli Parliament) until 1967, he was one of the first intellectuals who evoked the 1948 Palestinian exile. Yizhar's literary style is unique in its richness, exploiting the deepest linguistic layers of the Hebrew language. His work covers a period of almost 50 years: whereas his first novels were published before the establishment of the state of Israel, the latter, bearing an autobiographical character, were published in the 90's after a very long period of silence. Amongst his books - "Preliminaries", "Night Convoy".

Anat Even, Israel 2005, 40 min, Video, colour, Hebrew with English, French or German subtitles

Awards

Prix SRG SSR idée Suisse, Vision Du Reel (Nyon), 2006

The Best Israeli Short Documentary (The Israeli Documentary Forum), 2006

Festivals

DocAviv, International Documentary Film Festival, Israel, 2005

Festival de Film Documentaires, Confluences, Paris, France, 2005

Visions du Reel Nyon, Switzerland, 2006

Route du Doc, Lussas, France, 2005

Film-maker Anat Even

Anat studied cinema and art in UCLA. Since 1992 she is working as an independent filmmaker. Anat is teaching cinema at the Academy College, Sapir and is a member of the artistic board at the 'Cinema Project' at The Rabinovitch Art Foundation.

Filmography

- Duda, 1994
- Positivos, 1995
- Compromise, 1996
- Avraham's Grocery Store, 1996
- Detained / Asurot, 2001
- Saturday in Jenin, 2002
- Preliminaries / Mikdamot, 2005

from the Press

The author S. Yizhar, reading directly to the camera, provides a rich and wonderful reading of the first chapter of his book "Mikdamot". His words weave images of geographic and human landscape that create a beautiful and mesmerizing visual interpretation. Anat Even, who filmed herself, stresses the potential for political interpretation of his text while leaving vast enough space for the viewers' interpretation.

Timeout (Oshra Shwartz)

Anat Even reveals that her central theme was "to touch the Zionist project" via Similansky's (S.Yizhar's) text. After documenting the here-and-now of the Palestinian/Israeli conflict in her previous films, she wanted to "begin to deal with its sources," she says. Further, she says, "I could not avoid reading his text as a political text." The result is a very unconventional film.

Ha'aretz (Meron Rapoport)

It is difficult to define this film or to locate it generically. While it could be video-art, documentary or experimental film, its boundaries are indistinct. The film undoes the Zionist mythic vision, questioning its narrative, which generated the *becoming* of the state of Israel. Even's film does not presume to provide the answers to the conflict but rather to re-animate the conflict through a collective historical memory of the problematic terms of the Zionist narrative.

Faces - A Periodical about culture, society and education (Aida Nasrala)

An amazing text by the famous Israeli writer S. Yzhar in dialogue with the pictures of the Zionist myth and daily reality. Fascinating.

Jean Perret, (*Vision du Reel*)

דר' יעל מונק

הסרט "מקדמות" של ענת אבן הוא יצירה ייחודית המשלבת בין קול ומבט - מצד אחד זהו קולו של הסופר ס. זיהר הקורא מספרו האוטוביוגרפי "מקדמות" את אחד הפרקים הראשונים בספרו. פרק זה מתאר את הזיכרון הראשון, שהוא גם הטראומה הראשונה של הילד הצעיר על אדמת פלסטינה, טרם קום המדינה.

מצד שני, זהו מבט המצלמה של ענת אבן הבמאית המתעכב על הנופים והמראות שמועלים בזיכרונותיו, או מה שיכלו להיות אולי, בזמן אחר באותו המקום.

ואולם אין כאן ניסיון לתרגם ספרות לקולנוע. לא בכדי הנופים אינם אותם נופים. המצלמה הופכת לכלי באמצעותו הבמאית מעמתת את החזון שלה עם החזון של הסופר ועם החזון של הילד שבו, הזיכרון הראשון שאינו מרפה. המעניין הוא שהיא אינה יוצרת פוליפוניה של קולות ומראות אלא קול אחד אישי מאוד התר אחרי הזיכרון הראשון שבעצמו מרוחק שנות אור מהחזון שבבסיס אותו הזיכרון ס. זיהר מודע לגלגולים הבלתי צפויים של החזון, שלא היה אולי החזון שלו אלא חזון שקיבל בירושה מהוריו. להיות בן הארץ, להשתקע באדמה הזו ולהכות בה שורשים, להכיר את פירותיה ופריחותיה, להיות בן הארץ.

גם המצלמה של ענת אבן מתארת באותה אהבה את הארץ, את הקשר הראשוני הזה לאדמה עליה אדם נולד, בה מתפתח והופך לאדם. אולם עבורה זוהי אהבה שמקורה בחטא קדמון, חטא שהמשיך להתקיים על אותה אדמה בדמותן של חורבות הבתים הערבים הנראים בנוף, בדמות הפועלים הזרים העובדים אדמה לא שלהם.

אך מטרת הסרט אינה לציין כי הכל כאן השתנה - שהרי אין ברור מזה - אלא לגלות את אמצעי המבע הקולנועי הדרושים כדי לתאר את טראומת הילד החולם כפי שהיא משתקפת דרך עיניו של האיש הבוגר, כפי שזו משתקפת דרך עיניה של הבמאית הצעירה שמבטה מרותק לחלום ושברו. הדימוי החוזר של דמותו של זיהר המוקרנת באולם בו אנשים עומדים ומקשיבים, אנשים מגילאים שונים, היא אולי תמצית הקסם כולו. את הסיפור הזה לא ניתן היה להעביר במה שמכונה עיבור מספרות לקולנוע, אין כאן דיון בהבדלים בין המדיומים השונים, אלא התבוננות כואבת של הסופר אל ילדותו, של הקהל באולם אל הסופר שחלם, של הבמאית אל כל החולמים והמתפכחים גם יחד וכאן הישגה הקולנועי הגדול של ענת אבן - לקחת יצירה קנונית ולהפוך אותה לאמירה אישית, פוליטית ונוקבת, לא פחות מזו שעל בסיסה נוצרה